

- 2° Peccatum mortale esse simpliciter infirmum in sua utilitate ;
3° Tandem teneri unumquemque, statim post commissum mortale, recurre-
Vari saltem per actum contritionis perfecte.

Hæc audiens quidam laicus parochum adit et querit an hæc omnia sint
vera et certa ?

Sempronius parochus discooperit quendam baptismum solemniter a se
collatum, evidenter nullum fuisse propter defectum materiae necessariae; inde
cogitat de reiterando baptismo, sed anxius querit :

- 1° An ceremoniæ baptismi sint de præcepto gravi ?
2° Ad sint reiterandæ in casu ?

MENSE JULIO.

Sempronius parochus, dum pueros ad primam communionem preparat,
dicit eos teneri postulare a parentibus, vel vicinis, condonationem damnorum
illorum per furta minuta esulentorum, fructuum vel alio modo. In concione
quam facit die communionis, vehementer insurgit contra sacrilegam communi-
onem, et narrato exemplo miserimi Judæ, sub terribilibus minis prohibet ne quis
peccati conscius non declarati in confessione, ad sacram mensam audeat accedere.

Anno sequenti, dum parochiani exercitiis spiritibus vacant, Sempronius
audit confessionem duorum ex his pueris, quorum unus confitetur se sacrilege
primam communionem suscepisse, quia ausus non fuerat rogare a quodam vicino
condonationem duorum pomorum que olim furatus fuerat a pomario; alter vero
dicit se, audiendo concionem habitam ab ipso in die primæ communionis, statim
recordatum fuisse mendacium quoddam jocosum in confessione oblitum, nec
tamen ausum fuisse e loco discedere ad illud confitendum, et ita, licet reclamante
conscientia, ad sacram communionem necessisse.

Hæc audiens Sempronius in ra se anxius querit :

- 2° An adsit obligatio petendi condonationem damnorum et furorum,
quando aliter restitui non potest, ut solent in pueris ?
2° An expedit semper de hac petitione condonationis loqui pueris ad
primam communionem sese preparantibus ?